

tugten er ophævet i Slesvig (Hør!). Huns-
tugten har sjelden, ja, jeg tør sige næsten al-
drig været anvendt af Bondestanden derovre,
men man sølte, at det især var nødvendigt at
ophæve den, fordi der var en Mængde tydske
Herremænd, der brugte den ofte med vel megen
Styrke; derimod have vi der skarpere Bestem-
melse om dem, som enten ikke indfinde
sig i Tjenesten eller som uden Tilla-
delse forlade den (Hør!), og det fordi
man ingenlunde anseer det for et saadant For-
hold, som en af Forslagsstillerne udtalte, at det
var, nemlig en Contract om Personen, men
derimod anfaae det for at være et Contracts-
forhold om Arbeidet, og det har man der
ikke troet, at det gik an at gjøre saa løst, som
det nærværende Forslag synes at gjøre det.
Der er i den Tvang, der er lagt paa Tjeneste-
tyendet, at skulle give $\frac{1}{2}$ Mars Løn, naar det
forlader Tjenesten i Utide, i Grunden ikke no-
gen synderlig Garantie; det forekommer mig
omtrent, som at kaste Folk Blaar i Vinene,
thi det Slags Folk, der forlade deres Tjeneste
i urette Tid, er ingenlunde dem, som have
Noget at betale med, der er slet Intet at faae
af dem, det er, hvad vi kalde Habenichts'er,
det er Døgnigter, hvorpaa intet Andet frugter
end netop Fængelsstraf. Men fordi saadanne
Bestemmelser mangle, synes jeg dog ikke, at
man skulde stemme imod et saadant Lovforslags
Fremme (Hør!); der ligger navnlig i § 3 en
saa human Forholdsregel, at jeg vilde ansee
det for en Skam, om man ikke jo før jo stærere
gjorde den til Lov, og der er i § 1, om Op-
hævelsen af Forpligtelsen til at tage fast Tje-
neste, ikke en saa stor Fare, som flere af mine
ærede Venner have troet. Jeg forudsætter
nemlig, at det dog ikke kan være til evig Tid,
at Armeen bliver liggende samletovre i Sles-
vig, og i det Dieblig, der finder Permittering
af Tropperne Sted, saa kan der aldeles ikke
være nogen egentlig Fare forbunden med at
have en saadan Bestemmelse; endel af de Ind-
vendinger, der ere gjorte imod denne Paragraph,

ville da tabe deres Betydning. I det Haab
altsaa, at Endringsforslag paa et senere
Stadium ville finde Anklang her i Salen, navn-
lig til Lovforslagets § 2, skal jeg tillade mig
at anbefale Sagen til videre Fremme. Jeg
troer nemlig, at vi ville handle meget ubetænk-
somt ved at afvise et saa moderat Lovforslag
som det nærværende. Enhver vil kunne see,
hvilken toinesaldende Forskjel der er paa dette
Forslag, og paa det, som en af de samme For-
slagsstillere (Spandet) forelagde Thinget i sidste
Session, og jeg skulde troe, at det Skadelige
og Farlige, der var i det Forslag isfor, er saa
stærkt bortskaaet, at man ikke i ringeste Maade
bør betænke sig paa at drøfte det nærværende
Forslag i Thinget.

Schack: Det staaer naturligtvis Enhver
frit for, hvis Sagen, som jeg haaber, kommer
til følgende Behandlinger, at stille de En-
dringsforslag, man maatte ansee nødvendige.
Med Hensyn til hvad der er anført om, at
et halvt Mars Løns Forbrydelse ikke vilde være
noget tilstrækkeligt Tvangsmiddel, maa jeg
gjøre opmærksom paa, at, hvis dette halve
Mars Løn ikke kan erholdes hos Bedkommende,
saa vil han jo netop komme til at affone den
med det, man anseer for et mere virksomt
Tvangsmiddel, nemlig Bænd- og Brødsstraf.
Foraaavidt en anden æret Taler har søgt at
gjøre gjældende, at disse Forhold paa Landet
trænge til skarpere Bestemmelser, end nødven-
digt er i Kjøbstæderne, da mener jeg, at man
vel netop kunde sige det Modsatte. Der har
her tillands hidtil ingensteds viist sig noget
stærkt Fremtrædende i saa Henseende; men, ta-
ger man Hensyn til andre Lande, saa seer
man netop, at det er i Fabrikkerne, som jo i
det Hele maae henregnes under Kjøbstæderne,
at disse Forhold have viist sig farligt og
vanskeligst, idet større Masser af Arbejdere der
pludseligt have forladt deres Hershav; derimod
erindrer jeg ikke at have hørt Noget om, at
Landboere have gaaet saaledes tilværks.